

רע"פ 916/17 - אברהם יצחק בוסקילה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 916/17

כבוד השופט ח' מלצר
אברהם יצחק בוסקילה

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מתאריך 18.01.2017 ב-עפ"ג
37458-12-16

המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר (אב"ד), ג' רביד ו-ש' יניב), ב-עפ"ג 59610-11-16, ו-עפ"ג 37458-12-16, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש כנגד גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת מ' בן ארי) ב-ת"פ 38481-08-15 מתאריך 05.10.2016.

2. במסגרת גזר הדין הושתו על המבקש העונשים הבאים: 18 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן עשרה חודשים (שהושת על המבקש במסגרת ת"פ 16354-05-13, מתאריך 16.07.2013) - לריצוי במצטבר (כך שהמבקש אמור לרצות 28 חודשים מיום מעצרו מתאריך 18.08.2015); 10 חודשים מאסר על-תנאי, לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים, ו-5 חודשים מאסר על-תנאי, לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים.

אביא להלן בתמצית את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

רקע והליכים קודמים

3. בתאריך 19.08.2015 הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט השלום הנכבד המייחס לו את העבירות הבאות: כניסה והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וגניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.
4. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 30.07.2015 בשעה 13:30, או בסמוך לכך, המבקש התפרץ אל דירת מגורים ברחוב מסוים בתל אביב-יפו (להלן: הדירה), לאחר ששבר את חלון הזכוכית במטבח, נכנס אל הדירה, פתח את מגירות הארונות, השליך בגדים לכל עבר וגרם להרס בדירה. בהמשך לאמור לעיל, נטען כי המבקש גנב מהדירה רכוש יקר ערך, הכולל, בין היתר, שלוש שרשראות זהב עם אבני חן, טבעת אירוסין עם יהלום, עגילי זהב, שרשרת כסף עם לב כחול, צמיד זהב ושעון טיטניום.
5. בתאריך 02.11.2016 המבקש, שהיה מיוצג באותה עת על ידי הסניגוריה הציבורית, הורשע על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ונשלח בהסכמת הצדדים לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.
6. בתאריך 04.07.2016 בטרם שנשמעו טיעוני הצדדים לעניין העונש - בא-כוחו של המבקש מטעם הסניגוריה הציבורית, הגיש בקשה לשחרורו מייצוג - זאת נוכח "חוסר אמון", אשר שרר בין המבקש לסנגורו. לאחר דין ודברים - בתאריך 08.08.2016 שוחרר הסניגור שייצג אותו עד אותו מועד ומונה למבקש סניגור חדש מטעם הסניגוריה הציבורית.
7. בתאריך 02.10.2016, לאחר שמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים לעונש - בית משפט השלום הנכבד גזר את דינו של המבקש והשית עליו את העונשים המפורטים בפיסקה 1 שלעיל.
8. בתאריך 15.12.2016 המבקש הגיש, כשהוא איננו מיוצג, ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי הנכבד, ובמסגרתו טען כי בית משפט השלום הנכבד החמיר בעונשו יתר על המידה. המבקש טען גם כי נוכח גילו המבוגר, מצבו הרפואי, ונכונותו להשתקם - היה על בית משפט השלום הנכבד להטיל עליו עונש מאסר קצר יותר. המבקש הוסיף וטען טענות שונות ביחס לפגמים בייצוגו בבית משפט השלום הנכבד.
9. בתאריך 18.01.2017, במעמד דיון שהתקיים בערעור, המבקש חזר על הטענות שהעלה בהודעת הערעור, והוסיף וטען כי הוא איננו זוכה לקבל בכלא את הטיפול הרפואי שלו הוא נזקק.
10. המשיבה טענה, מנגד, כי דין הערעור להידחות. באשר לטענות שהעלה המבקש כנגד סנגורו לשעבר - לטענת המשיבה מדובר במבקש שמרבה לטעון נגד עורכי דין שמייצגים אותו בערכאות השונות. בנוסף נטען כי עקב טענותיו של המבקש בערכאה הדיונית - בא-כוחו הוחלף. עוד נטען כי גם בערעור קודם, בעניין אחר, מתאריך 30.10.2013, המבקש פנה אל בית המשפט וביקש את רחמיו, והתחשבותו במצבו הבריאותי, תוך שהוא מצהיר כי הוא לא ישוב לחיי פשע, התחייבות שהוא לא עמד בה.

11. עוד באותו היום בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש בקובעו: "אין ממש בערעור שבפנינו... עבור המערער (המבקש - ח"מ) מדובר בדרך חיים ולא באפיזודה ויעיד על כך "ספר" הרשעותיו הקודמות" (ראו: עמ' 2 לפסק הדין). עוד נקבע כי המבקש השמיע אותם טיעונים ביחס לרצונו להשתקם בערעור קודם בשנת 2013, ומשכך לא ניתן לייחס משקל רב להבטחותיו כי הוא יבחר בדרך חיים חדשה. בסיכומם של דברים בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי העונש שהושת על המבקש בגזר דינו - מידתי והולם בנסיבות.

מכאן הבקשה שלפני.

טענות הצדדים והתפתחויות נוספות

12. בתאריך 26.01.2017 הוגשה הבקשה שבפני, במסגרתה המבקש טען כי ידוע לו שהעבירות בהן הוא הורשע חמורות, אך גרס כי נוכח מצבו הרפואי יש להתחשב בו. עוד נטען כי המבקש פנה אל בית המשפט המחוזי הנכבד בבקשה שימונה לו סניגור לשם הגשת הערעור, ונענה כי בקשתו תידון במעמד הדיון. אולם, לטענתו, במעמד הערעור סוגיה זו לא נדונה, ועל כן המבקש נאלץ בדלית ברירה לייצג את עצמו.

13. בתאריך 29.01.2017 הפניתי את עניינו של המבקש אל הסניגוריה הציבורית, כדי שתשקול לייצגו בבקשה שלפני. בהודעה מטעם הסניגוריה הציבורית מתאריך 31.01.2017, נטען כי המבקש יוצג בערכאה הדיונית על ידי הסניגוריה הציבורית, ואולם הסניגוריה הציבורית איננה מגישה ערעורים ובקשות רשות ערעור באופן אוטומטי, והיא מפעילה שיקול דעת, בכל מקרה, על פי נסיבותיו, ובוחנת האם ישנה הצדקה משפטית להגשת הערעור. בסיכומם של דברים הסניגוריה הציבורית ביקשה להשאיר את סוגיית מינוי סניגור ציבורי למבקש - לשיקול דעתו של בית המשפט.

14. בתגובת מטעם המשיבה מתאריך 28.02.2017, שהוגשה בהתאם להחלטתי שהורתה לה לעשות כן - המשיבה טענה כי היא מתנגדת לבקשה למתן רשות ערעור, משום שלשיטתה היא איננה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש. בתוך כך המשיבה טענה כי העונש שהושת על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה, בנסיבות, ודברים אלה נכונים ביתר שאת נוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש, ונסיבות ביצוע העבירה, שנעברה כאשר על המבקש רבץ עונש של מאסר מותנה. באשר לסוגיית הייצוג - המשיבה טענה כי המבקש היה מיוצג בערכאה הדיונית על ידי סניגור מהסניגוריה הציבורית, שאף הוחלף, בין הכרעת הדין לבין גזר הדין, לפי בקשתו של המבקש.

באשר לעובדה שהמבקש לא היה מיוצג במעמד הערעור - המשיבה טענה כי לנוכח אופי הטענות בערעור, ניכר כי בית המשפט המחוזי הנכבד לא מצא כי אי מינוי סניגור יגרום למבקש לעיוות דין.

דין והכרעה

15. לאחר עיון בבקשה שלפני, בהודעת הסניגוריה הציבורית ובתגובת המשיבה לבקשה - נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. אנמק מסקנתי זו, בתמצית, מיד בסמוך.

16. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מד' אמותיהם של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 3808/16 צקר בונה הצפון בע"מ נ' מדינת ישראל (06.02.2017); רע"פ 2894/16 לוי נ' מדינת ישראל (07.02.2017)). טענתו של המבקש בדבר היעדר ייצוג כבר נדונה בפסיקתנו ונקבע כי: "עצם היעדר ייצוג בהליך הערעור אינו מקנה למבקש זכות לערעור שלישי" (ראו: רע"פ 1561/14 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.06.2014)).

17. זאת ועוד – הבקשה שלפני נסובה, כמעט כל כולה, בחומרת העונש, אשר הושת על המבקש. בהקשר זה, נקבע כי, ככלל, לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ראו: רע"פ 2588/16 שלבאיה נ' מדינת ישראל (19.09.2016); רע"פ 6512/16 המאירי נ' מדינת ישראל (17.11.2016)). בענייננו, העונש שנגזר על המבקש – איננו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים כגון אלה (ראו והשוו: 7329/14 אדלר נ' מדינת ישראל (04.11.2016)). עוד ראוי לציין, כי העבירות שיוחסו למבקש בכתב האישום הנוכחי, מצטרפות לעברו הפלילי המכביד, הכולל, בין היתר: 41 הרשעות קודמות, ולעובדה כי ביצע את העבירות מושא הבקשה, כאשר עונש מאסר על תנאי רובץ עליו.

בנסיבות האמורות אני סבור כי העונש שהושת על המבקש, בגין מעשיו, אשר בהם הוא מודה גם במסגרת הבקשה שבפני, משקף נאמנה את נסיבות ביצוע המעשה ואת נסיבותיו של העושה.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה שלפני.

18. למעלה מן הצורך יצוין כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. שכן נוכח היעדר הייצוג הן בערכאת הערעור והן בבקשה שלפני, בחנתי בקפידה את טענותיו של המבקש ואת פסקי הדין של בתי המשפט הקודמים בעניינו. מעיון בחומרים עולה כי המבקש היה מיוצג הן בעת שהורשע על פי הודאתו והן בעת גזירת דינו. יתרה מכך, מעיון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט מחוזי הנכבד, ניתן ללמוד כי חרף העדר הייצוג בהליך הערעור, כל טענותיו של המבקש נשמעו ונדונו – כך שהגנתו לא קופחה.

19. נוכח כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", ומשכך – בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בניסן התשע"ז (18.4.2017).

ש ו פ ט